

**[Aksel Larsen.]**

naar Landbrugslovene skal til Revision til Efteraaret. Nu er Tiden inde, og nu spørger jeg: Har man glemt de store Ord i den socialdemokratiske Presse i Sommer, har man glemt de Forudsætninger og Løfter, hvorunder man gennemførte Reguleringslovene i Foraaret, og som i Vinter blev brudt, og anser man det derfor ikke for nødvendigt i denne Lovgivning at sikre de paagældende Arbejdere mod at blive underbetalt?

Vi har diskuteret Spørgsmaalet om Forlodskortene, og Ministeren mener, at der bør være Regulering over det hele, altsaa ogsaa for Forlodskortenes Vedkommende. Jeg synes stadig væk, at det er uberettiget. Jeg synes det, fordi Svineproduktionen altid har været den økonomiske Rygrad i det i Forvejen økonomisk meget svage Husmandsbrug. Det har maattet bære Byrden ved den hidtidige Landbrugspolitik og den hidtidige Svineregulering. Derfor skulde man i det mindste give Husmandsbruget den Præference, at Forlodskortene var absolut urørlige i enhver Henseende.

Jeg ønsker yderligere at paapege et bestemt Forhold. Det er det, at hvis Leveringstallet for 1936 for et Brug har været under 25 pCt. af det Tildelingstal, man ellers i Henhold til disse Regler vilde beregne Bruget, bortfalder ikke alene Kortene paa Grundlag af Grundværdien, men ogsaa Forlodskortene. Det vil altsaa sige, at den paagældende Landbruger — det bliver næsten i alle Tilfælde Husmænd — kun kan faa Kort i Henhold til Aftagning af Mælk og i Henhold til tidligere tildelte Kort. Dette sidste bliver naturligvis meget ringe. Jeg gør opmærksom paa, at der jo var ikke saa ganske faa Husmænd, som paa Grund af den daarlige Høst i de magre Egne overhovedet ikke havde Raad til at opføde Svin, som tværtimod maatte sørge for at skaffe sig den nødvendige Halm og andre Foderprodukter til den øvrige Besætning paa Stedet og i øvrigt maatte se at skaffe sig Penge til Skatter og Renter. De gjorde det, som var naturligt under de paagældende Forhold, nemlig at sælge Svinekort for at faa kontante Midler ind til dette. Jeg tvivler ikke om, at der er adskillige Husmænd, som maaske slet ikke har leveret et eneste Svin i 1936 eller i alt Fald kun har leveret

meget faa Svin i 1936 som Følge af denne Nødssituation. Nu bliver de altsaa straffet ikke alene paa Grundværdikortene, men oven i Købet ogsaa derved, at Forlodskortene bliver taget fra dem. Jeg henstiller til Ministeren dog at overveje dette Forhold og se, om man ikke kan mildne Bestemmelserne.

Jeg har ikke faaet noget Svar bverken fra Ministeren eller fra det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen paa, hvorfor man ikke i højere Grad tager Hensyn til, hvad der er blevet besluttet paa de forskellige Husmandssendemøder, sidst paa Sendemødet i Aarhus. Jeg tror ikke, at Sendemændene, der vedtog deres Udtalelser efter at have paa hørt Beretning og Foredrag, vil erklære sig tilfredse med, at den Lovgivning, vi behandler her, er alt, hvad der kommer ud af det.

Nu er det aabenbart moderne at fortælle Eventyr og Ordsprog her, og naar det ærede Medlem Hr. Smørum lægger for, vil jeg heller ikke lade være at fortælle en Historie, som jeg dog erkender jeg ikke selv har oplevet en sen Aftenstund uden for Huset. Det var noget, der passerede paa Sendemandsmødet i Aarhus. Der stod en Sendemand og fortalte, at han havde været til Sendemandsmøde ogsaa Aaret i Forvejen, og da jeg rejste hjem, sagde han, sad jeg i Toget og hørte Hjulene gaa over Skinnestødene, og hver Gang Hjulene gik over Skinnestødene, gav det en Lyd; jeg lyttede og sagde til mig selv: Hvad er det dog, de siger? De siger „snydt og narret, snydt og narret“. Saa tænkte jeg . . . . (Afbrydelse: Den er fortalt allerede!). Den skal fortælles en Gang til, det kan ikke siges eftertrykkeligt nok, og det er nødvendigt at sige det, efter at det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen har været her oppe, fordi det ærede Medlem ikke synes at have bemærket Historien. Ja, saa kom denne Husmand og sagde: Nu ser jeg, det er rigtigt, vi er blevet snydt og narret. Jeg synes, man burde betænke i Regeringspartierne, at det er farligt at gaa for langt. Jeg synes, man maa forstaa, at naar efterhaanden stigende Kredse af Regeringspartiernes Vælgere siger om Regeringens Politik, at den kan karakteriseres med Ordene: snydt og narret, saa styrer vi i Retning af Katastrofen her i Landet.